

ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (3^ο ΤΜΗΜΑ)
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ (ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ) ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης

80/2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Εμμανουηλία-Αλεξάνδρα Κεχαγιά, την οποία όρισε ο Διευθύνων το Εφετείο, Πρόεδρος Εφετών, και τη γραμματέα, Τριανταφυλλιά Λαμπροπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στον Πειραιά στις 3 Νοεμβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Του εκκαλούντος-καλούντος, εδρεύοντος στον Αγ.Ιωάννη Ρέντη (Λ.Θηβών αρ. 196-198) ν.π.δ.δ με την επωνυμία «ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ» (ΔΥΠΕ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ), νομίμως εκπροσωπούμενου, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του, Παρασκευής Γεωργίου.

Των εφεσιβλήτων-καθ'ών η κλήση : 1) ~~Χα...~~ του ~~...~~, κατοίκου Νικαίας (~~...~~ 8), 2) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου Χολαργού (~~...~~ 3), 3) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου Ν.Ερυθραίας (~~...~~ 5), 4) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 5) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου Π.Φαλήρου (~~...~~), 6) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 7) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 8) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 9) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 10) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 11) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου Νικαίας (~~...~~), 12) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 13) ~~...~~ του ~~...~~, κατοίκου ~~...~~, 14) ~~...~~ του ~~...~~.

κατοίκου Πειραιά (αριθμ. εκθ. καταθ. 271/74/21-3-2022), 15) ~~Αναστασία~~ του ~~Αναστάσιου~~ κατοίκου Γλυφάδας (αριθμ. εκθ. καταθ. 271/74/21-3-2022), 16) ~~Μαρία~~ του ~~Αναστάσιου~~ κατοίκου ~~Αθήνας~~, εκ των οποίων ο 2^{ος}, ο 3^{ος}, η 4^η, η 5^η, ο 14^{ος} και ο 16^{ος} παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους, Σπυριδούλας Καλαποθάκη, με δήλωση κατ'άρθρο 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ, ενώ οι λοιποί δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Οι ενάγοντες άσκησαν ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς την από 31-12-2016 (με αυξ.αριθμ.εκθ.καταθ. 5261/13-12-2016) αγωγή τους, η οποία ζήτησαν να γίνει δεκτή.

Επί της αγωγής αυτής, εκδόθηκε, αντιμωλία των διαδίκων, η υπ'αριθμ. 3325/2018 οριστική απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε αυτή δεκτή ως εν μέρει βάσιμη και κατ'ουσίαν.

Η εναγομένη προσέβαλε την παραπάνω απόφαση, με την από 19-7-2018 (με αυξ. αριθμ. εκθ. καταθ. 8302/604/23-7-2018) έφεσή της, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί στις 23-5-2019 και γράφτηκε στο πινάκιο. Κατά την ανωτέρω ημερομηνία η συζήτησή της ματαιώθηκε.

Ήδη, με την από 21-3-2022 (με αριθμ. εκθ. καταθ. 271/74/21-3-2022) κλήση του εκκαλούντος, επαναφέρθηκε η έφεσή του προς συζήτηση κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη δικάσιμο αυτή η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε. Κατά τη συζήτησή της στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, η πληρεξούσια δικηγόρος του εκκαλούντος ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις που κατέθεσε, ενώ η πληρεξούσια δικηγόρος του 2ου, του 3ου, της 4ης, της 5ης, του 14ου και του 16ου των εφεσιβλήτων δεν εμφανίσθηκε, αλλά παραστάθηκε με δήλωσή της, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 § 2 του ΚΠολΔ και προκατέθεσε τις προτάσεις τους, ενώ οι λοιποί εφεσίβλητοι δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την από 21-3-2022 (με αριθμ. εκθ. καταθ. 271/74/21-3-2022) κλήση του εκκαλούντος, νομίμως επαναφέρεται προς συζήτηση, κατόπιν ματαιώσεως, ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, ως αρμαδίου για την εκδίκασή της (άρθρο 19 του ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 3994/2011, σε συνδυασμό με το άρθρο 72 § 13 του ίδιου νόμου) η από 19-7-2018 (με αυξ. αριθμ.

2^ο φύλλο της υπ'αρ.....80.../2023 απόφασης του Μον/λούς Εφετείου Πειραιώς.
[Διαδικασία Περιουσιακών (Εργατικών) Διαφορών]

εκθ. καταθ.8302/604/23-7-2018) έφεση του εναγομένου, ως μερικώς ηττηθέντος πρωτοδίκως διαδίκου, κατά της υπ'αριθμ. 3325/2018 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών (εργατικών) διαφορών, κατά το μέρος που έκανε εν μέρει δεκτή την από 31-12-2016 (με αυξ.αριθμ.εκθ.καταθ. 5261/13-12-2016) στρεφόμενη κατ'αυτού εν μέρει αναγνωριστική και εν μέρει καταψηφιστική αγωγή των εναγόντων, που αφορούσε σε οφειλόμενες διαφορές αποδοχών, από τη σχέση εργασίας τους. Η έφεση αυτή, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκε η πληρεξουσία δικηγόρος του εκκαλούντος, με δήλωσή της ενώπιον του ακροατηρίου του παρόντος Δικαστηρίου, που καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασής του, ως προς τον 1^ο, τον 6^ο, τον 7^ο, τον 8^ο, τον 9^ο, τον 10^ο, τον 11^ο, τον 12^ο, τον 13^ο και την 15^η των εφεσιβλήτων, με αποτέλεσμα αυτή να θεωρείται ως μη ασκηθείσα ως προς αυτούς (άρθρα 294, 297, 524 παρ. 1 του ΚΠολΔ), και παρεπομένως να στερείται εννόμων συνεπειών η μη εμφάνιση των τελευταίων, έχει, κατά τα λοιπά, ασκηθεί νομότυπα [άρθρο 495 § 3 του ΚΠολΔ, όπως η τελευταία αυτή διάταξη ισχύει μετά την αντικατάστασή της από το άρθρο τρίτο του ν.4335/2015 (ΦΕΚ Α.87/23-7-2015) που εφαρμόζεται για τις εφέσεις που ασκούνται μετά την 1-1-2016 (άρθρο ένατο παρ.2 αυτού), 500, 511, 513 § 1 εδαφ.β', 516 § 1 και 517 του ΚΠολΔ)] και εμπρόθεσμα (άρθρο 518 § 1 του ΚΠολΔ), δηλαδή εντός μηνός από την κοινοποίησή της στις 19-7-2018 (σχετ. η κατ'άρθρο 139 § 3 του ΚΠολΔ, επισημείωση του δικαστικού επιμελητή, Γεώργιου Σταυριανού, επί προσκομιζόμενου αντιγράφου της) ενώ δεν προκύπτει άλλος λόγος απαραδέκτου, μη απαιτούμενης της κατάθεσης παραβόλου, λόγω της φύσης της προκείμενης διαφοράς (άρθρο 495 παρ.3 εδ. τελευταίο, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο τρίτο του ν.4335/2015). Συνεπώς, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμα των λόγων της, εντός των ορίων που καθορίζονται με αυτούς (άρθρα 522, 533 § 1 του ΚΠολΔ), κατά την αυτή διαδικασία, που εκδόθηκε η εκκαλουμένη.

Επί προσωρινής επιδικάσεως απαιτήσεων κατ' αρ. 728 του ΚΠολΔ, η απόφαση που επιδικάζει προσωρινά την απαίτηση ή μεταρρυθμίζει προσωρινά τη σχετική απόφαση, παύει αυτοδικαίως να ισχύει : α) αν μέσα σε τριάντα ημέρες από τη δημοσίευση της εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η προσωρινή επιδίκαση ή

μεταρρύθμιση δεν ασκήσει αγωγή για την απαίτηση που επιδικάσθηκε ή για τη μεταρρύθμιση της απόφασης (αρ. 729 παρ. 5 του ΚΠολΔ) και β) αν δημοσιευθεί οριστική απόφαση για την ουσία της κύριας υπόθεσης (αρ. 730 παρ. 1 του ΚΠολΔ). Συνεπώς, η τυχόν καταβολή οποιουδήποτε χρηματικού ποσού, που έγινε από τον οφειλέτη στο δανειστή σε εκτέλεση απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία επιδικάστηκε προσωρινή απαίτηση εκ των αναφερομένων στο άρθρο 728 του ΚΠολΔ, δεν μπορεί να προταθεί από αυτόν (οφειλέτη) στη δίκη που αφορά στην κύρια υπόθεση ως αποσβεστικός λόγος της οφειλής του, διότι η διάταξη του άρθρου 416 του ΑΚ εφαρμόζεται μόνο επί οικειοθελούς παροχής του οφειλέτη. Στην περίπτωση αυτή, δηλαδή της καταβολής ποσού από τον οφειλέτη στο δανειστή σε εκτέλεση της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 730 παρ. 2 του ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία, αν απορριφθεί με τελεσίδικη απόφαση κατ' ουσίαν η αγωγή για την κύρια υπόθεση, το Δικαστήριο που δικάζει την κύρια υπόθεση ή το Δικαστήριο που διέταξε την προσωρινή επιδίκαση απαίτησης διατάζει, ύστερα από αίτηση, την απόδοση όσων έχουν καταβληθεί, Ειδικότερα, η κατά την του ΚΠολΔ 730 παρ. 1 αυτοδίκαιη παύση της ισχύος της αποφάσεως, παύει για τον εφεξής χρόνο και δεν πρόκειται για ακυρότητα με αναδρομική ενέργεια, ως εκ τούτου δεν μπορεί να ζητηθεί η απόδοση των ήδη καταβληθέντων, με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, δηλαδή ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, αφού η αιτία για την οποία καταβλήθηκαν ήταν νόμιμη, έστω κι αν η αγωγή για την κύρια υπόθεση απορριφθεί στην ουσία της. Μόλις, όμως, τελεσιδικήσει η απορριπτική απόφαση επί της αγωγής γεννάται η αξίωση της παρ. 2 του άρθρου 730 παρ. 2 του ΚΠολΔ προς απόδοση των όσων έχουν καταβληθεί στο πλαίσιο προσωρινής επιδίκασεως, η οποία ισχύει αναδρομικά. Αντίθετα, εάν ο αιτών κερδίσει την κύρια δίκη, τυχόν καταβολές που έχουν γίνει προς αυτόν από τον καθ' ου θεωρούνται ως προκαταβολές έναντι της οριστικής επιδίκασεως της απαιτήσεως και πρέπει, κατά την ορθότερη γνώμη, να προαφαιρούνται κατά την εκτέλεση. Η αξίωση απόδοσης είναι διάφορη της αξιώσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού των άρθρων 904 επ. του ΑΚ, αφού ο πλουτισμός εδώ οφείλεται έστω κι αν δεν σώζεται. Για την επιδίκαση της αξιώσεως της παρ. 2 του άρθρου 730 του ΚΠολΔ, απαιτείται η υποβολή αιτήματος, το οποίο είναι δυνατόν να υποβληθεί και ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου με το δικόγραφο της εφέσεως ή με τις προτάσεις, χωρίς να απαιτείται η κατάθεση ιδιαίτερου δικογράφου. Δηλαδή στην περίπτωση που επιδικάζεται προσωρινά

απαίτηση με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων και επακολουθήσει κανονικά έγερση τακτικής αγωγής για την υπόθεση και γίνει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη, αν τυχόν έχει καταβληθεί ποσό στον αιτούντα, σε εκτέλεση της αποφάσεως των ασφαλιστικών μέτρων περί προσωρινής επιδίκασης, είναι φανερό ότι το ποσό που καταβλήθηκε προσωρινά, αποτελεί προκαταβολή του ποσού, το οποίο ακολούθως του επιδικάζεται και ότι το ποσό που καταβλήθηκε δεν συμψηφίζεται με το επιδικαζόμενο στην κυρία δίκη, αλλά καταλογίζεται στην εκτέλεση [ΕφΛαρ 50/2013, ΕφΑΘ (Μον) 1277/2018, ΕφΘεσ (Μον) 222/2017 δημ. ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»].

Το εκκαλούν ΝΠΔΔ με τον πρώτο και τον συναφή προς αυτόν δεύτερο λόγο της υπό κρίση εφέσεως πλήττει την εκκαλουμένη ως προς το κεφάλαιό της που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή, για τον λόγο ότι τα ποσά που αφορούν στο κεφάλαιο αυτό έχουν ήδη επιδικαστεί και καταβληθεί στους εφεσίβλητους, δυνάμει της υπ'αριθμ. 371/2017 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και του βάσει αυτής από 16-8-2017 κατασχετηρίου, ενώ μάλιστα, ήδη, το συγκεκριμένο κατασχετήριο ακυρώθηκε με την υπ'αριθμ. 1643/2017 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, και, τα ποσά αυτά δεν οφείλονται στους εφεσίβλητους. Ο λόγος αυτός ελέγχεται ως νομικά αβάσιμος, διότι η τυχόν καταβολή οποιουδήποτε χρηματικού ποσού, που έγινε από το εκκαλούν στους εφεσίβλητους σε εκτέλεση αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων-ακόμα και αν αυτό δεν έχει επιστραφεί- δεν μπορεί, κατά τα προαναφερθέντα στη μείζονα σκέψη, να προταθεί από αυτόν (ως οφειλέτη) στη δίκη που αφορά στην κύρια υπόθεση ως αποσβεστικός λόγος της οφειλής του, διότι η διάταξη του άρθρου 416 του ΑΚ εφαρμόζεται μόνο επί οικειοθελούς παροχής του οφειλέτη, οι δε καταβολές που έχουν γίνει προς τους εφεσίβλητους-ενάγοντες θεωρούνται ως προκαταβολές έναντι της οριστικής επιδίκασεως της απαιτήσεώς τους και πρέπει να προαφαιρεθούν κατά την εκτέλεση.

Εξάλλου, λόγος έφεσης που αναφέρεται σε σφάλμα της εκκαλούμενης απόφασης σχετικά με διάταξή της για το προσωρινά εκτελεστό είναι αλυσιστελής, γιατί με την έκδοση της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου η εκκαλούμενη καθίσταται τελεσίδικη και εκτελεστή [ΕφΒορΑιγ 20/2019, ΕφΑΘ 1147/2012, ΕφΑΘ (Μον) 3385/2021, ΕφΠειρ (Μον) 428/2016 δημ. ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»]. Στην προκειμένη περίπτωση με τον τρίτο λόγο της έφεσης, το εκκαλούν ΝΠΔΔ παραπονεύεται κατά της

κήρυξης της εκκαλουμένης απόφασης του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου ως προσωρινά εκτελεστής. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως αλυσιτελής, καθόσον, σύμφωνα με τα αμέσως παραπάνω εκτιθέμενα, με την έκδοση της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου η εκκαλούμενη καθίσταται τελεσίδικη και εκτελεστή.

Κατ'ακολουθία των ανωτέρω πρέπει η ένδικη έφεση να απορριφθεί στο σύνολό της, ως αβάσιμη. Τα δικαστικά έξοδα των παριστάμενων εφεσιβλήτων του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, πρέπει, κατόπιν σχετικού αιτήματός τους, να επιβληθούν σε βάρος του εκκαλούντος, σημειούμενου ότι η νομική εκπροσώπηση του τελευταίου δεν έγινε από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, ώστε να τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 22 παρ.1 του ν.3693/1957 (106, 176, 183 και 191 § 2 του ΚΠολΔ, 63 § § 1ια, 68 § 1, 69 παρ.1 εδ.α', 166 και παράρτημα Ι Β του ν.4194/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ως μη ασκηθείσα την από 19-7-2018 (με αυξ. αριθμ. εκθ. καταθ. [REDACTED]/23-7-2018) έφεση του εναγομένου κατά της υπ' αριθμ. 3325/2018 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, ως προς τον 1^ο, τον 6^ο, τον 7^ο, τον 8^ο, τον 9^ο, τον 10^ο, τον 11^ο, τον 12^ο, τον 13^ο και την 15^η των εφεσιβλήτων.

ΔΙΚΑΖΕΙ κατά τα λοιπά αυτήν, αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά αυτήν.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ αυτήν κατ'ουσίαν

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εκκαλούντος τα δικαστικά έξοδα των εφεσιβλήτων, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις2-2-2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

